

Lähettiläjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

15.01.2025

2025-1-000-35718-4

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:

susi

1 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

susi

18.1.2025 - 16.2.2025

Hakemusalue:

Pinta-ala

10000 ha

- 7P6X9FFQK2.pdf

Poikkeusperusteet:

SUSI

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:

-muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

-yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä

-muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle

Kielletyt menetelmät:

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista seuraavasti:

Ääntäsynnyttävän koneellisen laitteen käyttö sekä pimeänäkölaitteiden ja -tährinten käyttö

Liitteet

- poikkeuslupa-alue susi.pdf

Hakemuksen perustelut

Syy siitä, miksi mm. kielletyt pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät ovat tarpeen:

- susi: Kyseinen ongelmayksilö jolle lupaa haetaan kuuluu aluetta kiertävään 3-4 suden laumaan ja on tappanut kolme ja vahingoittanut yhtä hirvikoiraa

joista jokainen oli juuri haukkumassa hirvelle. Ääntäsynnyttävällä koneellisella laitteella pystyisimme luomaan koiran haukkumisaäntä ja houkuttelevaan juuri oikean susiyskilön paikalle.

Pimeänäkötähtäin mahdollistaisi käyttämisen myös hämärällä jolloin sudet normaalisti ovat aktiivisimmillaan.

Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- susi: 15000 €

Selvitys vahingosta:

- susi: 4 metsästyskoiraa joista osa käyttövalioita + kaikki tapaturmista johtuvat eläinlääkäri ja muut kulut.

Keino tai toimenpide:

- susi: koiria pyritty suojelemaan esim. lumipeitteen mahdollistaessa jälkien etsimisen. Havaintojen myötä myös vaihdettu metsästysaluetta tai metsästetty ilman koiria.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: Tapaturmien johdosta koirametsästys kyseisellä alueella loppunut käytännössä kokonaan, joten enemmiltä tapaturmilta sen myötä välttytty

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 4

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Aluetta kiertää 3-4 suden lauma, jossa ilmeisesti tämä jokiperässä jo pari vuotta reviiriään pitänyt pariskunta ja niiden pennut. Pentujen myötä laumasta tullut erittäin aggressiivinen reviirinsä puolustaja. Sudet ovat nyt myös alkaneet hakea ravintoa aiemmasta poiketen myös erittäin rohkeasti ihmisasutuksen pihapiiristä(säännölliset vierailut maatilan pihapiirissä riistakameroin kuvattuna).

Lauma tappoi myös 8.12. hirven vasan keskellä päivää klo10-13 tainuskylässä tien poskeen, lähimmän talon ollessa n.120 metrin päässä.

Välitoimenpiteet

Suomen riistakeskus on 15.1.2025 tarkastellut riistavahinkorekisteristä hakemusalueelta suden aiheuttamat kotieläinvahingot sekä sudesta kirjatut havaintoilmoitukset 1.8.2024-14.1.2025 väliseltä ajalta.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset ja muu ohjeistus

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Tästä rauhoituksesta voidaan kuitenkin poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädettyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole, eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset

syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädetystä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädetystä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädetystä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeusluvan edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta. Edellä mainittuun valtioneuvoston asetukseen on tullut muutoksia 2 §:n, 4 §:n ja 5 §:n osalta valtioneuvoston asetuksessa metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta (479/2024).

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 1 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1–3 kohdassa säädettyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvittettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko maassa ja karhun, suden, ilveksen ja ahman kohdalla myös lajin biologiset ominaispiirteet,
- 2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella,
- 3) tarvittaessa viranomaisen, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen ja
- 4) metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa turvattavan lajin kanta maakunnassa ja koko maassa sekä lajin biologiset ominaispiirteet ja lajin elinvoimaisuuteen liittyvät uhat.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 3 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 4 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on 1 momentissa säädetyn lisäksi poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvittettävä muiden tyydyttävien ratkaisujen mahdollisuus. Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a–41 d §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Jos vahinkoa tai uhkaa aiheuttavan karhu-, susi-, ilves- tai ahmayksilön tunnistaminen ei sääolosuhteista, lajin biologisista ominaispiirteistä tai muusta perustellusta syystä johtuen ole mahdollista, voidaan poikkeuslupa myöntää kohdentamatta poikkeuslupaa tiettyyn yksilöön.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 2 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä ahmaa, karhua, ilvestä, saukkoa ja sutta koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyyhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 1 momentissa säädetään, että metsästyslain 41 a §:n 1 momentin nojalla myönnetty ahman, ilveksen, karhun, saukon tai suden tappamista koskeva poikkeuslupa on voimassa enintään 31 vuorokautta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n 1 momentin mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Lisäksi 3 momentin mukaan ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:ssä säädetään siitä, että saalisrekisteriin on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjänumero.

Metsästyslain 30 §:n 1 momentin mukaan hirvieläimen pyyntiluvan sekä suden, karhun, ahman ja ilveksen poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästykseseen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä. Metsästyksen johtaja saa kieltää metsästykseseen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen (666/1993) 23 §:n 3 momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee:

- 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat,
- 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä,
- 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriö on 27.12.2024 antanut metsästysvuodelle 2024–2025 edellä tarkoitettun Suomen riistakeskuksen toimivaltaa rajoittavan asetuksen 893/2024.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019.

SUOTUISA SUOJELUN TASO

Susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeinä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin eläinlajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Suomessa susi on ollut metsästyslain 37 §:n 3 momentin nojalla 1.3.2011 lukien aina rauhoitettu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Suomen susikanta ei ole suotuisalla suojelun tasolla. Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan pienin elinvoimainen susikanta on vähintään 25 lisääntyvää paria. Lisääntyviksi pareiksi lasketaan sellaiset parit, joilla on vuotta nuorempia jälkeläisiä. Suomen ja Venäjän välisen valtakunnan rajan molemmilla puolilla elävistä lisääntyvistä pareista puolet lasketaan osaksi Suomen susikantaa. Laumojen määrää ja susikannan sekä laumojen elinvoimaisuutta arvioidaan vuosittain Luonnonvarakeskuksen suorittaman kanta-arvion avulla. Pienin elinvoimainen susikanta on hoitosuunnitelman välitavoite, jonka avulla pyritään luomaan pohjaa susikannan sietämisen kautta susikannan hyväksyttävyydelle, jotta luontodirektiivissä asetettu suotuisa suojelun taso voidaan saavuttaa.

Luonnonvarakeskus on julkaissut 18.6.2024 viimeisimmän arvionsa Suomen susikannan tilasta (Valtonen, M., Heikkinen, S., Johansson, H., Härkölä, A., Helle, I., Mäntyniemi, S. & Kojola, I. 2024. Susikanta Suomessa maaliskuussa 2024. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 54/2024. Luonnonvarakeskus. Helsinki. 41 s.). Kanta-arvion tarkempi sisältö tämän päätöksen kannalta olennaisilta osiltaan avataan myöhemmin tämän päätöksen perusteluissa.

Luonnonvarakeskus on arvioinut susikannan kestävän vähentymättä kokonaispoistuman, joka poistaa kannan yksilöistä 30 % vuodessa (19.1.2015, Dnro 51/00 04 05/2015). Arviossa oletetaan, ettei pyynti ole selvästi valikoivaa suden iän, sukupuolen tai lisääntymisstatuksen suhteen.

Jos poikkeusluvan kohteena on susilauma, saaliiksi saadulla yksilöllä voi olla merkitystä susilauman tulevan elinvoimaisuuden kannalta. Etenkin jos saaliina on lauman nuori yksilö, todennäköisimmät vaikutukset jäävät vähäisimmiksi. Sen sijaan susilauman johtavan alfa -yksilön tappamisen vaikutukset ovat hyvin tilannesidonnaisia ja mahdolliset vaikutukset moninaisia. Erityisesti alfa -naaraan tappaminen voi johtaa lauman elinvoimaisuuden heikkenemiseen tai lauman häviämiseen. Tällöin keskeistä on se, pystyykö toinen naaras ottamaan tapetun yksilön paikan.

Toisaalta alueen susimäärä saattaa myös kasvaa, jos nuoret yksilöt eivät lähde hakemaan uutta elinaluetta johtavan yksilön menettämisen jälkeen. Alfa-yksilön tappaminen voi johtaa myös lauman aiheuttamien ongelmien ja haittojen määrän kasvuun. Alfa-uroksen tappaminen voi johtaa myös siihen, että lauman saalistustehokkuus laskee. Jos susireviiriltä sen sijaan pyydetään iäkäs naaras, joka korvautuu nuoremmalla naaraalla, paikallinen susilauma saattaa olla aikaisempaa elinvoimaisempi. Poikkeusluvaa myönnettäessä laumaan on siksi kiinnitettävä huomiota pyynnin kohteena olevan lauman yksilömäärään. Metsästyksen vaikutukset susilaumalle ovat vähäisimmät, vaikka se kohdistuisi alfa -yksilöönkin, kun lauman yksilömäärä on riittävän suuri ja lähiseudulla on muitakin elinvoimaisia susilaumoja.

Jos olemassa olevaa tutkimustietoa (ks. Borg ym. 2014, Journal of Animal Ecology (DOI 10.1111/1365-2656-12256) suhteutetaan Suomen susikannalle ominaiseen laumakokoon, voidaan olettaa, että lauma häviää molempien alfojen poistumisen seurauksena suuremmalla kuin 75 %:n todennäköisyydellä. Yhden alfan poistumisen vaikutus on yhteydessä alfan sukupuoleen: naaraan poistumisen jälkeen pysyvyyden todennäköisyys on noin 50 % ja uroksen poistumisen jälkeen noin 80 %. Metsästyksen ajoittuminen kevättalveen, lähelle suden pariutumiskautta, on omiaan pienentämään samana vuonna tapahtuvan lisääntymisen todennäköisyyttä, mutta alfan poistumisen ajoittuminen ei välttämättä heijastu lauman pysyvyyteen pidemmällä aikavälillä. Lisäksi tietyn reviirin uudelleenasettamisen aikataulu on Luonnonvarakeskuksen julkaisemattoman aineiston mukaan yhteydessä maantieteellisiin etäisyyksiin, joita laumasta tyhjentyneellä reviirillä on lähimpiin susilaumoihin.

Korkein hallinto-oikeus on todennut päätöksessään (10.9.2006, taltionro 1499) seuraavasti: "...poikkeusluvasta päättävä taho (Suomen riistakeskus) on velvollinen varmistamaan, että kukin päätös on luontodirektiivin ja kansallisten säädösten mukainen, niin että kulloinkin kysymyksessä oleva metsästys ei vaaranna suotuisaa suojelutasoa ja että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole." Tämän vuoksi Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susisaalista (Suomen riistakeskuksen tekemien päätösten nojalla saaliiksi saadut sudet ja poliisilain nojalla saaliiksi saadut sudet) sekä susien muita kuolinsyitä (kuten tietoon tulleet salametsästystapaukset sekä liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet). Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa erityisesti alfanaaraiden päätymistä saaliiksi yhdessä Luonnonvarakeskuksen kanssa.

Elokuun 2024 alussa alkaneen metsästysvuoden 2024–2025 aikana on Suomen riistakeskuksen tietoon tullut 50 kuollutta sutta koko maassa. Poronhoitoalueen puolelta on pyydetty poikkeuslupien nojalla yhteensä 25 sutta ja muualta Suomesta 9 sutta.

Aiempien vuosien osalta tiedossa oleva susien kuolleisuus on ollut seuraava: Metsästysvuonna 2017–2018 yhteensä 27 sutta, joista 8 poronhoitoalueelta ja 19 poronhoitoalueen ulkopuolelta. Metsästysvuonna 2018–2019 yhteensä 25 sutta, joista 12 poronhoitoalueelta ja 13 poronhoitoalueen ulkopuolelta. Metsästysvuonna 2019–2020 yhteensä 35 sutta, joista 17 poronhoitoalueelta ja 18 poronhoitoalueen ulkopuolelta. Metsästysvuonna 2020–2021 yhteensä 43 sutta, joista 21 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta. Metsästysvuonna 2021–2022 yhteensä 41 sutta, joista 24 poronhoitoalueelta

ja 17 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2022–2023 yhteensä 65 sutta, joista 48 poronhoitoalueelta ja 17 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2023–2024 yhteensä 74 sutta, joista 52 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Tämän päätöksen tekemisen hetkellä Suomen riistakeskuksen myöntämiä poikkeuslupia on koko maassa voimassa 7 lupaa. Voimassa olevien poikkeuslupien nojalla on mahdollista pyytää 11 sutta.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-342/05 (komissio v. Suomi) 14.6.2007 antaman tuomion 29 kohdassa todetaan seuraavaa: ”Näin ollen tällaisia poikkeuksia voidaan myöntää poikkeuksellisesti silloin, kun on asianmukaisesti osoitettu, että niillä ei entisestään huononnetta kyseisten kantojen epäsuotuisaa suojelun tasoa tai estetä kyseisten kantojen suotuisan suojelun tason ennalleen saattamista. Samaan tapaan kuin komissio on todennut luontodirektiivissä tarkoitettusta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta antamissaan ohjeissa (Guidance document on the strict protection of animal species of community interest provided by the Habitats Directive 92/43/EEC, lopullinen versio, helmikuu 2007), ja etenkin näiden ohjeiden III osaston 47-51 kohdassa tekemissään päätelmissä, voidaan todeta, että ei ole suljettu pois, että vähäisen yksilömäärän tappaminen ei vaikuta luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, joka on susikantojen suotuisan suojelun tason säilyttäminen niiden luontaisella levinneisyysalueella.” Tuomion mukaan tällainen vähäinen poikkeus on asianomaisen lajin kannalta neutraali (ks. myös unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17, kohta 68).

Tämän poikkeuslupapäätöksen suotuisan suojelun tason tarkastelussa huomioitu edellä kuvatut tiedot ja linjaukset ja samalla on otettu huomioon Luonnonvarakeskuksen uusin susikanta-arvio, josta myöhemmin tällä päätöksellä tarkemmin, ja muut aiemmin tehdyt päätökset sekä Suomen riistakeskuksen seuraaman susisaaliin ja muun kuolleisuuden määrät.

Edellä olevan perusteella Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka poikkeuslupa myönnettäisiin, ei se haittaisi suotuisan suojelutason säilyttämistä tai sen saavuttamista lajin lajin luontaisella levinneisyysalueella.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN RIISTAELÄINLAJIN KANNAN TILA HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA, MAAKUNNASSA SEKÄ KOKO MAASSA

Susikannan tila koko maassa

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion (18.6.2024) mukaan susien yksilömäärä on laskenut noin viidellä prosentilla, mutta perhelaumojen määrä on kasvanut noin viidellä prosentilla maaliskuun 2023 tilanteeseen verrattuna.

Suomessa oli kuluvan vuoden maaliskuussa yhteensä 62 (90 % todennäköisyysväli 59–64) parien ja perhelaumojen muodostamaa susireviiriä. Perhelaumoja oli rajalaumat mukaan lukien 44 (41–47) ja kahden suden asuttamia reviirejä oli 18 (14–22). Kokonaan Suomen

puolella oli 39 (36–42) laumaa ja 15 (12–19) paria. Läntisen Suomen kannanhoitoalueella tavattiin 32 (29–34) perhelauman ja 11 (9–14) kahden suden asuttamaa reviiriä. Itäisen Suomen kannanhoitoalueella laumareviirejä oli yhteensä 12 (10–14) ja kahden suden asuttamia reviirejä kuusi (4–9). Itäisen Suomen laumoista viiden (3–6) arvioitiin liikkuvan Suomen ja Venäjän rajan molemmin puolin. Kahden suden asuttamista reviireistä kaksi (1–4) sijaitsi valtakunnan rajalla. Poronhoitoalueella ei ollut maaliskuussa todennäköisimmin yhtään lauma- tai parireviiriä.

Vuoden kierrossa susikanta on pienimmillään huhti-toukokuun vaihteessa, mutta kasvaa toukokuun aikana uusien pentujen syntyessä. Toukokuun lopussa kanta käy suurimmillaan, mutta lähtee sitten laskemaan kuolevuuden vuoksi. Toukokuun lopussa 2024 susien lukumääräksi ennustetaan 395–560 yksilöä 90 % todennäköisyydellä. Marraskuussa 2024 kannaksi ennustetaan 305–460 (90 % TN). Talven mittaan susikannan ennustetaan pienenevän edelleen siten, että maaliskuun 2025 kannaksi ennustetaan 224–369 (90 % TN). Maaliskuun 2025 kanta on ennusteen mukaan 75 % todennäköisyydellä suurempi kuin maaliskuun 2024 kanta. Odotettu kannan kasvu on noin kymmenen prosenttia vuodessa.

Susikannan tila maakunnassa

Luonnonvarakeskuksen kanta-arvion (18.6.2024) mukaan maaliskuussa 2024 Pohjanmaan riistakeskusalueella eli viisi perhelaumaa (Lauhanvuori, Peurainneva, Kaskinen-Närpiö, Närpiö-Pörtom ja Toholampi). Lisäksi Pohjanmaan riistakeskusalueella oli kolme susiparin reviiriä (Isojoki, Jurva ja Laihia).

Susikannan tila poikkeuslupa-alueella

Hakemusalue sijaitsee Kurikan, Laihian ja Isonkyrön kuntien alueella. Kyseiseltä alueelta on tehty 1.1.2025 - 14.1.2025 välisenä aikana kaksi havaintokirjaus sudesta, yksi Jurvasta ja yksi Isostakyröstä. Aikaväliltä 1.8.2024 - 14.1.2025 hakemusalueelta on kirjattu 14 susihavaintoa, 12 jälkihavaintoa, 1 riistakamera ja 1 näköhavainto. Havainnoissa on ollut 1-3 yksilöä. Kirjatuista 14 havainnosta 8 on kirjattu Kurikan alueelta, 6 Laihian alueelta ja kaksi Isonkyrön alueelta.

Luonnonvarakeskuksen vuoden 2024 susikanta-arvion perusteella hakemusalue sijaitsee sekä Jurvan parin että Laihian parin alueella. Hakemusalue kattaa Jurvan parin alueen pohjoisosat. Kanta-arviossa on suuntaa antavat rajaukset reviirien sijainneista sekä koosta. Jurvan reviin kooksi on arvioitu 710 neliökilometriä. Kanta-arvion mukaan kyseiseltä reviirialueelta on kirjattu keräyskaudella 2023–2024 yhteensä 12 parihavaintoa. Näistä 3 kpl kevätkaudella 2024. Keräyskaudella 2023–2024 reviirialueelta on kirjattu 3 laumahavaintoa. Näistä kevätkaudella 2024 on kirjattu 1 kpl. Havainnoissa on havaittu 3 susiyksilöä kerrallaan. DNA-määrityksissä reviiriltä on keväältä 2024 kerätyistä näytteistä (4 kpl) tunnistettu kaksi eri yksilöä.

Kanta-arviossa reviirillä on arvioitu maaliskuussa 2024 eläneen susipari. Keväällä 2024 reviirin alueelta ei ole tehty havaintoja naaraan kiimatiputtelusta.

Lisäksi hakemusalue sijoittuu Laihian parin alueelle, kattaen noin puolet

reviirialueesta. Reviirialueen suuruudeksi on arvioitu kanta-arviossa 700 neliökilometriä. Kanta-arvion mukaan Laihian reviirialueelta on kirjattu keräyskaudella 2023–2024 yhteensä 19 parihavaintoa. Näistä 6 kpl kevätkaudella 2024. Keräyskaudella 2023–2024 reviirialueelta on kirjattu 5 laumahavaintoa. Näistä kevätkaudella 2024 on kirjattu 4 kpl. Havainnoissa on havaittu 3 susiyksilöä kerrallaan. DNA-määrittelyissä reviiriltä on keväältä 2024 kerätyistä näytteistä (7 kpl) tunnistettu kaksi eri yksilöä. Kanta-arviossa reviirillä on arvioitu maaliskuussa 2024 eläneen susipari. Keväällä 2024 reviirin alueelta on tehty myös havaintoja naaraan kiimatiputtelusta.

Lajin biologiset ominaispiirteet

Luonnonvarakeskuksen tuoreimman kanta-arvion (Valtonen, Mia; Heikkinen, Samuli; Johansson, Helena; Härkälä, Antti; Helle, Inari; Mäntyniemi, Samu; Kojola, Ilpo (2024) Susikanta Suomessa maaliskuussa 2024. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 54/2024, Luonnonvarakeskus. Helsinki. 41 s.) mukaan:

"Useiden muiden koiraeläinten tapaan susikanta voi kasvaa nopeasti ravintotilanteen niin salliessa. Susi saa ensimmäiset pentunsa tavallisesti kolmevuotiaana ja lisääntyy sittemmin vuosittain. Pentuja syntyy tavallisesti 3–6, suurimmissa pentueissa voi vielä syksylläkin olla kymmenkunta pentua. Ensimmäistä kertaa lisääntyvän parin pentueet ovat keskimäärin hieman pienempiä kuin parin myöhemmät pentueet. Saalistilaston perusteella Suomen talvisessa susikannassa on edellisenä keväänä syntyneitä pentuja noin 40 %. Osuus on selvästi suurempi kuin muilla suomalaisilla suurpedoilla. Susilauma saa alkunsa parin muodostumisesta. Pari voi muodostua mihin vuodenaikaan tahansa, mutta tavallisimmin se tapahtuu kesällä, kun keväällä vaeltaneet nuoret sudet kohtaavat. Uros ja naaras alkavat liikkua yhdessä ja merkata hajumerkein tulevaksi lisääntymisreviiriksi löytämänsä aluetta, jonka pinta-ala Suomessa on keskimäärin noin 1 000 km², pienimmillään 300 km² ja suurimmillaan lähes 2 000 km². Lisääntymisreviiri on alue, jonka pari varaa omaan ja myöhemmin syntyvän pentueensa käyttöön, ja pyrkii pitämään sieltä muut sudet pois. Naapureina elävien parien tai laumojen reviirit sijoittuvat yleensä erilleen toisistaan. Pysyvän susilauman muodostaa lisääntynyt pari ja niiden pennut. Pennut alkavat liikkua emojensa matkassa syyskuussa. Laumaan voidaan hyväksyä myös vieras susiyksilö, tavallisimmin korvaamaan kuollut aikuinen.

Omilla rajatuilla alueilla elävät reviiriään merkkäavat parit sekä parien ja niiden saamien jälkeläisten muodostamat perhelaumat. Näiden lisäksi susikannassa on pieni määrä yksin eläviä paikallisia susia. Valtaosa yksin elävistä susista on kuitenkin vaeltavia, sopivaa lisääntymisaluetta ja -kumppania etsiviä yksilöitä. Vaeltelijoiden osuus susikannassa vaihtelee vuodenajan mukaan. Se nousee huhtikuussa, kun nuoret sudet alkavat itsenäistyä, ja pysyy keskimääräistä korkeampana syksyyn asti."

**POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN ELÄINLAJIN YKSILÖN
TAI YKSILÖIDEN KÄYTTÄYTYMINEN HAETULLA
POIKKEUSLUPA-ALUEELLA**

Hakemusalue sijoittuu Kurikan, Laihian ja Isonkyrön kuntien alueelle.

Hakemusalueen pinta-ala on noin 10 000 ha. Hakemusalue sijoittuu noin puoliksi sekä Jurvan että Laihian susiparin alueille.

Riistavahinkorekisterin tietojen mukaan sudet ovat aiheuttaneet hakemusalueella aikavälillä 1.8.2024 - 14.1.2025 kolme pihakäyntiä (18.11.2024 Isokyrö, 28.12.2024 Laihia ja 11.1.2025 Isokyrö).

Hakemusalueelta on riistavahinkorekisterissä kolme suden aiheuttamaa koiravahinkoa. Vahingoista kaksi sijaitsee Jurvan susiparin alueella (vahingot 23.9.2024 Jurva ja 27.10.2024 Jurva). Vahingoista yksi sijaitsee Laihian reviirin alueella (vahinko 17.11.2024 Laihia). Lisäksi hakemusalueen läheisyydessä Seinäjoen alueella on tapahtunut suden aiheuttama koiravahinko 6.10.2024, joka sijoittuu Laihian parin reviiri-alueelle.

VIRANOMAISTEN, JULKISIA HALLINTOTEHTÄVIÄ HOITAVIEN ORGANISAATIOIDEN JA TUTKIMUSLAITOSTEN TIEDOT, JOTKA LIITTYVÄT POIKKEUSLUVAN HAKUPERUSTEESEEN

Suomen riistakeskus on selvittänyt alueelta kirjatut havainnot maa- ja metsätalousministeriön ylläpitämästä riistavahinkorekisteristä.

TOIMENPITEET, JOTKA POIKKEUSLUVAN SIJASTA VOITAISIIN TOTEUTTAA

Hakijan mukaan lisävahinkojen ennaltaehkäisemiseksi koirametsästys kyseisellä alueella on loppunut käytännössä kokonaan. Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa (vahvistettu 5.11.2019) on esitetty erilaisia keinoja metsästyskoiravahinkojen ennaltaehkäisemiseksi, muun muassa kartoitukset susien läsnäolosta aiotulla metsästysalueella suden lumijäljistä, metsästyksen päättäminen hyvissä ajoin ennen pimeää tai mahdollisuudet suojata koiraa suojaliiveillä.

Hakemusalueella vahingot ovat tapahtuneet lumettomana aikana, jolloin ei ole mahdollista lumijäljistä selvittää susien läsnäoloa metsästysalueella. Suojaliivien osalta Suomen riistakeskuksella on Susi Life- hankkeen kautta käynnissä tällä hetkellä kokeilu susiliivien käytöstä, mutta tuloksia siitä ei ole vielä saatavilla. Suomessa hirven metsästys perustuu lähes täydellisesti koiran käyttöön. Hirveä koiralla metsästettäessä koira ei ole enää metsästäjän hallittavissa, vaan koira voi kulkea tai kulkeutua kymmeniä kilometrejä hirveä seurattessaan. Tällöin koira voi ajautua kauempaakin myös susireviirille, jossa koiran ja suden kohtaamisen todennäköisyys kasvaa. Väestörakenteesta johtuen hirven metsästys esimerkiksi ajoketjumetsästyksellä on käytännössä mahdotonta laajoilla alueilla.

Hakija on esittänyt perusteena myös turvallisuuden kannalta pakottavista syistä mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle. Tämän perusteen osalta tarkasteltuna hakemusalueella on laajasti maaseutumaisista kyläasutusta. Kuitenkin riistavahinkorekisteritietojen mukaan sudet ovat vain yksittäisinä kertoina vierailleet lähellä asutusta. Suomen riistakeskuksen näkemyksen muuna tyydyttävänä ratkaisuna ensi vaiheessa susien pihavierailuihin ja sen seurauksena ihmisten kokemaan turvattomuudentunteeseen voidaan pitää susien karkotusta asutusalueilta.

Suomen riistakeskus katsoo, että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole tarvetta tässä yhteydessä seikkaperäisemmin tarkastella, koska poikkeusluvan myöntämisen edellytykset poikkeusperusteen osalta eivät täyty.

HYLKÄÄVÄN PÄÄTÖKSEN PERUSTELUT

Susi kuuluu EU:n luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeänä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Tiukasta suojelusta voidaan kuitenkin poiketa perustellusta syystä.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin sanamuoto - voidaan myöntää - osoittaa, että Suomen riistakeskuksella on harkintavaltaa poikkeuksen myöntämisessä. Näin ollen päätökset perustuvat myös tarkoituksenmukaisuusharkintaan, eikä poikkeuslupia ole pakko myöntää, vaikka muodolliset edellytykset poikkeusluvan myöntämiseksi täytyisivät. Harkintavaltaa rajaavat luontodirektiivissä mainittujen myöntämisperusteiden lisäksi niiden tulkintasisältö, mikä on muotoutunut oikeuskäytännön ja luontodirektiivin tiukkaa suojelua koskevan komission ohjeasiakirjan kautta. Ohjeasiakirja ei ole oikeudellisesti sitova, mutta siinä esitetty voidaan ottaa huomioon säännöksiä tulkittaessa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen (nykyinen Euroopan unionin tuomioistuin) asiassa C-6/04 (Euroopan yhteisöjen komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta) antamasta ratkaisusta ja luontodirektiivin säännösten sanamuodosta seuraa, että poikkeamisen edellytyksiä on tulkittava tiukasti niin, että luontodirektiivissä edellytetty tulos saavutetaan.

EU:n oikeuskäytännön mukaan todistustaakka poikkeusluvan edellytysten täyttymisestä on päätöksen tekevällä viranomaisella kunkin poikkeuksen osalta. Hallintolain (434/2003) 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Näin ollen poikkeusluvan edellytysten täyttyminen on Suomen riistakeskuksen selvitettävä ja osoitettava. Myöskään poikkeusluvan hakijan tai muun asianosaisen ilmoituksella tosiseikoista tai näiden käsityksille poikkeamisedellytysten soveltamisesta ei voida antaa ratkaisevaa merkitystä, kun edellytysten täyttymistä arvioidaan.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaisesti poikkeuslupa voidaan myöntää vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Hakija on hakenut poikkeuslupaa muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi ja yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle.

Hakemuksen perusteluissa viitataan susien aiheuttamiin koiravahinkoihin. Hakijan mukaan suden aiheuttamien vahinkojen johdosta koirametsästys kyseisellä alueella loppunut käytännössä kokonaan, joten enemmiltä tapaturmilta sen myötä vältytty.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetut poikkeuslupan edellytykset eivät täyty tällä hetkellä. Sudet ovat aiheuttaneet hakemusalueella kolme koiravahinkoa. Verrattaessa viimeisimmässä Luonnonvarakeskuksen kanta-arviossa esitetyjä laumojen ja parien reviirien sijoittumista todettuihin koiravahinkoihin, voidaan todeta, että vahingot ovat tapahtuneet kahdella eri susiparin alueella, sekä Jurvan että Laihian parin alueella. Reviirien sijoittuminen on arvio, mutta parhain käytettävissä oleva tieto, joka perustuu sekä susihavaintoihin että DNA-analyysihin.

Viimeisten vuosien aikana susi on tappanut tai vahingoittanut koiria suurimmalla osalla Pohjanmaan alueelle sijoittuvista susireviireistä. Jotta susien aiheuttamista yksittäisistä koiravahingoista olisi mahdollista päästä eroon, tarkoittaisi se sitä, että sudet pitäisi poistaa useilta susireviireiltä.

Suomen riistakeskus katsoo, että hakemusalueen vahingot sijoittuvat kahden eri susiparin alueelle. Kaksi vahinkoa Jurvan susiparin ja yksi vahinko Laihian parin alueelle. Reviirikohtaisesti kumuloituneet vahingot eivät ole niin laajoja, että poikkeuslupan edellytykset täytyisivät (vrt. KHO 5042:2019).

Komission ohjeasiakirjassa luontodirektiivin mukaisesta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien suojelusta (12.10.2021 C(2021) 7301 final) todetaan, että tuomioistuin on täsmentänyt, että ”luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa ei edellytetä, että olisi odotettava erityisen merkittävän vahingon tapahtumista ennen poikkeustoimenpiteisiin ryhtymistä” (Asia C-342/05, komissio v. Suomi, 40 kohta.) Koska tällä säännöksellä pyritään ehkäisemään erityisen merkittäviä vahinkoja, ei ole välttämätöntä odottaa erityisen merkittävän vahingon tapahtumista, vaan erityisen merkittävän vahingon todennäköisyys riittää. Pelkkä vahingon mahdollisuus ei kuitenkaan riitä: vahingon tapahtumisen todennäköisyyden ja myös vahingon laajuuden on oltava suuri. Erityisen merkittävän vahingon suuri todennäköisyys on osoitettava riittävin todistein. On myös oltava riittävästi näyttöä siitä, että erityisen merkittävän vahingon vaara johtuu suurelta osin poikkeuksen kohteena olevasta lajista ja että on erittäin todennäköistä, että erityisen merkittäviä vahinkoja aiheutuu, jos toimiin ei ryhdytä. Lisäksi aiemman kokemuksen olisi osoitettava, että vahinkojen tapahtuminen on erittäin todennäköistä.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan susireviirikohtaisesti tarkasteltuna vahinkojen laajuus ei ole erityisen suuri. Lisäksi koiravahinkojen todennäköisyys on pienentynyt, sillä hakemusalueella hirvenmetsästys on päättynyt. Riistavahinkorekisterin tietojen perusteella hakemusalueella ei ole 1.8.2020 lähtien tapahtunut kuin esitetyt kolme vahinkoa vuonna 2024, joten vahinkojen yleistymistä ei voida arvioida. On kuitenkin huomattava, että alueella susitilanne on saattanut muuttua, joka saattaa vaikuttaa susien käyttäytymiseen suhteessa aikaisempiin vuosiin.

Hakija on hakenut poikkeuslupaa myös kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä. Käytettävissä olevien tietojen perusteella metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitetut poikkeuslupan edellytykset eivät täyty.

Lisäksi Suomen riistakeskus toteaa metsästyslain 41 a § 1 momentin 3 kohdan perusteesta komission ohjeasiakirjaan viitaten, että kohtaa on tarkasteltava pakottavien syiden välttämättömyytenä yleiseen etuun.

Kohdalla voidaan edistää julkisia etuja yritysten ja yksityisten henkilöiden etujen sijaan. Lisäksi kohdassa on korostettu yleisen edun ylivoimaista luonnetta, joten kaikenlaisia sosiaalisia ja taloudellisia syitä ei voida huomioida. Lisäksi komissio on ohjeistanut, että toimenpiteellä pitäisi olla pitkäaikainen vaikutus. Hakija ei ole hakemuksessa kuvannut kansanterveyteen, yleiseen turvallisuuteen tai etuun vaikuttavia ongelmia, eikä niitä ole selvityksissä todettu. Siten näitä ei voida pitää riittävän painavina tekijöinä poikkeuslupan myöntämiselle myöskään 41 § a 1 momentin 3 kohdan perusteella.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan yksittäiset suden pihavierailut eivät osoita suden poikkeavaa käyttäytymistä tai kasvanutta riskiä ihmisten tai kotieläinten turvallisuudelle. Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ensi vaiheessa voidaan pitää susien karkotusta asuintalojen läheisyydestä. Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan susien karkotukset koirilla, erilaisilla ääni- ja valopelotteilla mahdollisesti yhdistettynä kipuun, saattavat muuttaa suden käyttäytymistä ja luoda ihmisarkuutta sudelle.

Loppuyhteenveto

Suomen riistakeskus on arvioinut kokonaisuutena poikkeuslupan myöntämisperusteiden täyttymistä ja päättänyt, että hakijalle ei myönnetä poikkeuslupaa suden tappamiseen tässä vaiheessa käytettävissä olleiden tietojen perusteella.

Mikäli tilanne susireviirikohtaisesti muuttuu ja tapahtuu uusia suden aiheuttamia koiravahinkoja hakijalla on mahdollisuus hakea alueelle uudestaan poikkeuslupaa erityisen merkittävien suden aiheuttamien vahinkojen perusteella.

Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 32 § 1 ja 2 momentti, 33 §:n 1 momentti, 35 §:n 2 ja 3 momentti, 41 §:n 1 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) ja valtioneuvoston asetuksen metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta (479/2024) mukaisia 1 §, 2 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen

riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Mikael Luoma 0294312271 mikael.luoma@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Mikael Luoma
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
JURVAN RIISTANHOITOYHDISTYS
LAIHIAN RIISTANHOITOYHDISTYS
KYRÖNMAAN RIISTANHOITOYHDISTYS
POHJANMAAN POLIISILAITOS
POHJANMAAN POLIISILAITOS, TILANNEKESKUS
METSÄHALLITUS, ERÄVALVONTA
LÄNSI-SUOMEN MERIVARTIOSTO
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO POHJANMAAN PIIRI
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA-POHJANMAA RY

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajankäyttö

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajankäyttö jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksut/hallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, PL 204, 65101 Vaasa
 Käyntiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, Korsholmanpuistikko 43, 4. krs., Vaasa
 Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42780 Faksi: 029 56 42760

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.